

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/312/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815210157
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815210157.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Moniky Koščovej a JUDr. Jozefa Maruščáka v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Z. C., narodenému XX.XX.XXXX, bytom v V., J. XXX, zastúpenému JUDr. Attila Elekom, advokátom, so sídlom v Rožňave, Jovická 2, o 1.261,72 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.06.2016 č. k. 8C/336/2015-76

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania.

Priznáva žalovanému plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením označeným v záhlaví konanie zastavil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 273,18 € k rukám jeho právneho zástupcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Požiadal Slovenskú poštu a.s. - prevádzkovateľa systému o vrátenie časti súdneho poplatku vo výške 68,80 € žalobcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o. v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodol tak na základe späťvzatia žaloby zo strany žalobcu v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. účinným v čase jeho rozhodovania.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a nakoľko žalobca zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, uložil žalobcovi povinnosť uhradiť žalovanému trovy konania. Konštatoval, že uvedené ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Preto, ak žalobca vzal späť žalobu ešte pred začatím pojednávania, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania.

4. Vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia, súd zaviazal žalobcu, ktorý zaviniť zastavenie konania, uhradiť trovy konania žalovanému, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a písomné podanie na súd - odpor zo dňa 18.2.2016 po 61,41 €, účasť na pojednávaní na OS Rožňava dňa 5.5.2016 á 15,35 €, porada s klientom v Rožňave dňa 9.5.2016 a prerokovanie písomného podania á 30,70 € a písomné podanie na súd zo dňa 9.5.2016 á 61,41 €, spolu 230,28 € + 5 x režijný paušál á 8,58 €, spolu 42,90 €. Celkové trovy predstavujú spolu 273,18 €. S poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu žalovaného.

5. Proti výroku uznesenia o povinnosti zaplatiť trovy konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil a žalovanému priznal trovy konania len vo výške 139,98 € za 2 úkony právnej služby a k nim prislúchajúce režijné paušály. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

6. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu, ktorým boli žalovanému priznané trovy konania za 3 úkony právnej služby, a to účasť na pojednávaní dňa 5.5.2016, porada s klientom dňa 9.5.2016 (prerokovanie písomného podania), ako aj písomné podanie na súd zo dňa 9.5.2016. Poukázal na účelnosť uplatnených trov konania. K účasti na pojednávaní dňa 5.5.2016 uviedol, že bola neúčelná, nakoľko žalobca dňa 4.5.2016 mailom súdu ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu, že do termínu pojednávania súd nerozhodol o zmene účastníka konania na strane žalobcu. Kópia mailu žalobcu bola zaslaná aj právnemu zástupcovi žalovaného, ktorý teda mal v dostatočnom časovom predstihu informáciu, že sa žalobca nezúčastní na predmetnom pojednávaní. K ďalším úkonom uviedol, že medzi úkonom účasť na pojednávaní dňa 5.5.2016 a úkonom porada s klientom dňa 9.5.2016 nebol zo strany právneho zástupcu vykonaný žiaden úkon právnej služby, a teda žalobca nevidí dôvod, aby tento úkon právnej služby bol zahrnutý vo vyúčtovaní. Zároveň poukázal na to, že podanie zo dňa 9.5.2016 (ak bolo súdu doručené) mu nebolo do dnešného dňa doručené.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania je zákonné a vecne správne. Čo sa týka namietanej účasti na pojednávaní dňa 5.5.2016 potvrdil, že mu bolo zaslané ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní, avšak vzhľadom na to, že zo strany konajúceho súdu ani žalovanému ani právnemu zástupcovi nebolo nijakým spôsobom ospravedlnenie oznámené, resp. nebolo oznámené, či dôjde k vyhovneniu tejto žiadosti alebo nie, nezostala mu iná možnosť, ako zúčastniť sa samotného pojednávania. Zastával názor, že len na základe elektronického ospravedlnenia z neúčasti pojednávania bez akejkoľvek odozvy zo strany súdu nie je možné akceptovať túto námietku žalobcu, pretože o odročení pojednávania rozhoduje konajúci súd a nie strany sporu. V zmysle platnej právnej úpravy bola strana sporu povinná požiadať o odročenie pojednávania 3 dni pred termínom pojednávania, pričom žalobcovi nič nebránilo v tom, aby sa predmetného pojednávania aj zúčastnil. Ohľadne ďalších úkonov, a to porada s klientom dňa 9.5.2016 uviedol, že bola vykonaná v súvislosti s písomným podaním zo dňa 9.5.2016. Obsahom podania boli uvedené ďalšie skutočnosti, ktoré odôvodňovali neopodstatnenosť podanej žaloby a súčasťou boli potvrdenia o uskutočnených platbách týkajúcej sa zmluvy o pôžičke, na základe ktorej si žalobca odvodzoval ním uplatňované právo v spore. Na základe uvedeného má za to, že vyúčtované trovy konania boli správne. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu bolo žalobcovi doručené dňa 2.11.2016.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie dňa 09.09.2016, t. j. za účinnosti zák. č. 160/2015 Z.z. CSP, účinného od 1.7.2016.

11. Súd prvej inštancie rozhodol dňa 14.06.2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

12. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol účinný Občiansky súdny poriadok, ktorý upravoval rozhodovanie o trovách konania v prípade zastavenia konania v ust. § 146 O.s.p..

13. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a/ mohlo sa začať i bez návrhu, b/ skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné, c/ bolo zastavené, d/ začalo na návrh prokurátora (§ 146 ods. 1 O.s.p.).

14. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

15. V prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platilo (do 30.6.2016), že žiaden z účastníkov nemal právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Z tejto všeobecnej zásady existovali dve výnimky, upravené v ods. 2 § 146 O.s.p..

16. Ustanovenie ods. 1 § 146 O.s.p. uvádzalo prípady, kedy výsledok konania nebol rozhodujúci pre náhradu trov konania a keď ani účastníci na ich náhradu nemali nárok. Išlo o prípady, keď neplatila zásada zodpovednosti za výsledok konania. Ak došlo k zastaveniu konania, nemal zásadne žiadny z účastníkov právo na náhradu trov podľa jeho výsledku. Iba výnimočne bolo možné uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania.

17. Ustanovenie ods. 2 § 146 O.s.p. vyjadrovalo zásadu zodpovednosti za zastavenie konania, pričom otázka zavinenia sa hodnotila podľa procesného výsledku a zavinenie bolo možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva.

18. Úprava rozhodovania súdu o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania neumožňovala súdu rozhodnúť v takomto prípade bez ďalšieho (automaticky) tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ s § 146 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ak súd zastavil konanie, musel sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania najprv otázkou, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu.

19. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

20. V prejednávanej spore súd správne aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. účinné v čase jeho rozhodovania pri rozhodovaní o náhrade trov konania, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

21. Žalobca vzal žalobu späť pred prvým pojednávaním bez uvedenia dôvodu, preto súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak dospel k záveru, že žalobca zaviniť zastavenie konania.

22. Súd prvej inštancie považoval za účelne vykonané úkony právnej služby: prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 18.02.2016 á 61,41 €, písomné podanie na súd - odpor 18.02.2016 á 61,41 €, účasť na pojednávaní 05.05.2016 á 15,35 €, porada s klientom 09.05.2016 a prerokovanie písomného podania á 30,70 €, písomné podanie na súd 09.05.2016 á 61,41 €, spolu 230,28 € a režijný paušál 5x8,58 €, spolu 42,90 €, trovy konania celkom 273,18 €.

23. Nakoľko žalobca namietal účelnosť vykonaných právnych úkonov: účasť na pojednávaní 05.05.2016, porada s klientom 09.05.2016 a prerokovanie písomného podania, a písomné podanie na súd 09.05.2016, odvolací súd preskúmal obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že odvolacia námietka žalobcu nie je dôvodná.

24. Zo spisu vyplynulo, že žalobca písomným podaním odoslaným elektronickou formou dňa 04.05.2016 o 13:28 hod. ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, ktoré bolo vytýčené na 05.05.2016 o 13,00 hod.. Podanie bolo odoslané na adresu súdu, ale aj na adresu právneho zástupcu žalovaného.

25. Odvolací súd sa však nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že účasť žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 05.05.2016 nebola dôvodná a účelná, keďže vopred vedeli, že žalobca žiadal o odročenie pojednávania. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, že o odročení pojednávania rozhoduje súd a nie strana sporu.

26. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že žalobca pri podaní žiadosti o odročenie pojednávania nepostupoval v súlade s ust. § 119 ods. 2 O.s.p. účinným v čase konania pojednávania, nakoľko súdu neoznámil deň, kedy sa o dôvode pre odročenie dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať.

27. Vychádzajúc z obsahu spisu odvolací súd zistil, že dôvodom odročenia pojednávania bol doručený návrh na zmenu strany sporu v nadväznosti na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015, uzatvorenú medzi pôvodným žalobcom VÚB a.s. ako postupcom a postupníkom - vstupujúcim žalobcom. Vzhľadom na časový odstup od postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu (01.10.2015) do ospravedlnenia pojednávania (04.05.2016) nemožno konštatovať, že žalobca požiadal o odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom (o dôvode na odročenie pojednávania) dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Možno (iba) predpokladať, že o dôvode na odročenie pojednávania sa žalobca dozvedel už uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky 01.10.2015 (žaloba pôvodného žalobcu bola súdu doručená dňa 02.10.2015 - poznámka odvolacieho súdu).

28. Súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, ak účasť žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní 05.05.2016 považoval za účelnú. Súd vychádzajúc z ust. § 119 ods. 2 O.s.p. stranám sporu neoznámil, ako návrh žalobcu na odročenie pojednávania posúdil, a preto žalovaný nemal inú možnosť, ako sa na nariadené pojednávanie dostaviť.

29. Rovnako aj odvolacia námietka žalobcu, týkajúca sa neúčelnosti úkonov porada s klientom 09.05.2016 a prerokovanie písomného podania a písomné podanie na súd 09.05.2016, nie je dôvodná.

30. Žalovaný spolu s vyúčtovaním trov konania predložil súdu aj záznam z porady s klientom, ktorá sa uskutočnila 09.05.2016. V nadväznosti na poradu s klientom bolo súdu dňa 10.05.2016 doručené písomné vyjadrenie žalovaného vo veci samej zo dňa 09.05.2016, v ktorom sa žalovaný vecne vyjadril k predmetu sporu a predložil aj dôkazy o úhradách. Tvrdenie žalobcu o tom, že podanie mu doručené nebolo, nie je pravdivé. Z obsahu spisu vyplýva, že podanie žalovaného zo dňa 09.05.2016 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené dňa 07.06.2016, o čom svedčí doručka s prevzatím zásielky 07.06.2016 do vlastných rúk. V nadväznosti na doručenie podania žalovaného žalobcovi došlo k späťvzatiu žaloby. Z uvedených dôvodov súd rozhodol vecne správne, ak oba úkony považoval za účelné.

31. Výška trov konania nebola zo strany žalobcu namietaná. Odvolací súd sa stotožnil s výškou, v akej boli trovy konania priznané, a z uvedeného dôvodu v tejto časti odkazuje na rozhodnutie súdu prvej inštancie.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), zohľadňujúc ustanovenie § 251 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).